

ಹೇಗಿದೆ?' ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡೆ. 'ಮೇಡಂ, ತಂಡೆ ಎಧ್ನ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದಾಗ ಅಷ್ಟರಿ. ಕಾರಣ, ಅಲೋಪತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ನಿಡಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದರು. ಮತ್ತೇನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮನಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರು. ಹಾಗಿದ್ದಾಗ ಸಾವನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತ ತಂಡೆ, ಎಧ್ನ ಓಡಾಡುವಂತೆ ಆದಧ್ಯ ಹೇಗೇ?'. ಮೇಡಂ, ನಮಗೆ ಲ್ಕ್ಯಾತರು ಮರದ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ವಾಸಿ ಮಾಡುವ ಗುಣದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂತು. ಆ ಮರ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಈ ಗುಣ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಎಲೆಯ ಕಡಾಯವನ್ನು ದಿನಕ್ಕೆ ಮೂರು ಬಾರಿ ಕುಡಿಸಿತ್ತೊಡಗಿದೆವು. ಈಗ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ತೂಕ, 40 ಕೆ.ಜಿ. ಆಗಿದೆ. ಎಧ್ನ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ತಾವು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟು ನಮಗೆ

ಸಾಕು' ಎಂದ. 'ಲ್ಕ್ಯಾತರು ಹಾಗೆಂದರೇನು? ನಾನು ಈ ಮರದ ಹೆಸರೇ ಕೇಳಿಲ್ಲ ಎಂದ'. 'ಅದಕ್ಕೆ ಇಂಗಿಷಿನಲ್ಲಿ ಸಿಮರೋಬಾ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ' ರಾಜು ಹೇಳಿದ. ಅದೇವರ್ವ, ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆತನ ತಂದೆಯ ತೂಕ 47 ಕೆ.ಜಿ. ಎಂದಾಗ ನಾವೆಲ್ಲ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪಟ್ಟೆವು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಮೂಡಿದ ರಾಜು, ತಿರುನೆಲ್ಲಿಯ ವೆಳ್ಳನ್ ವೆದ್ದುರ್ ಅವರ ಬಳಿಗೂ ಹೋಗತ್ತೊಡಗಿದ್ದು. ಮರುವರ್ವ ರಾಜುವಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಐ.ಬಿ.ಎಮ್.ನಲ್ಲಿ ಕೀಟ ಸಿಕ್ಕಿತು. ನಮ್ಮ ವಿಮಾನ ಕಾರ್ಬಾನೆಯ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಆತ ಎ.ಬಿ.ಎ. ಮಾಡಲು ಹೋದ.

ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮಾಧವಿಗೆ (ನಿಜನಾಮವಲ್ಲ) ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಬಡಿದಿತ್ತು. ಮೊದಲಿಗೆ ಸುನದ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್.

ಅದರ ಆಪರೇಷನ್ ಆಗಿತ್ತು, ಹಿಮೋಥೆರಪಿಯ ನಂತರ ಸುಧಾರಿಸಿತ್ತು. ಆದರೆ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಒಳಗೆ, ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಮಿದುಳಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಗಾಬರಿಯಾದೆವು. ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ತಜ್ಞರ ಅರ್ಪೆಕೆ ನನ್ನ ಗೆಳತಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ವೆದ್ದರು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಭರವಸೆ ನೀಡಿರಲ್ಲಿ, ಇತ್ತು ನನ್ನ ಕಿರಿಯ ಸಹೇಲ್ಯೋಗಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಅಗ್ವಾರ್ಲಾ ಕೂಡಾ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ನೋಡನೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ನೂರೆಂಟಿ ಪೂರಕ ಮತ್ತು ಪಯಾರಾಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳ ಹಾದಿಯನ್ನು ನಾವು ಹುದುಕೆತ್ತಾಡಿದ್ದೇವು.

ರಾಜುವಿನಿಂದ ಲ್ಕ್ಯಾತರುವಿನ ಸಹಾರಾತ್ಕ ಪರಿಣಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸಂತಸವಾಯಿತು. ಕ್ಯಾಗೆ ಸಂಜೀವಿನಿಯೇ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತೆ, ಆ ಸಂಜೀಯೇ ಮಾಧವಿಯ ಮನಗೆ ಉತ್ತಾಹದಿಂದ

ಲ್ಕ್ಯಾತರು ಗಡ, ಹೊಲ್ಲು, ಬೀಜ ಮತ್ತು ಎಸ್ಟ್ರೆ

